

Χρίστος Κοντοβουνήσιος.

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ:ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων ,Εσωτερικών και Εξωτερικών καθιερώθηκε από τις 24 Απριλίου,2017,η 9η Φεβρουαρίου ως παγκόσμια ημέρα της ελληνικής γλώσσας. Η απόφαση δημοσιεύθηκε με αριθμό φύλλου 1384 και ίδια ημερομηνία στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αξίζει να σημειωθεί η συμβολική επιλογή της ημερομηνίας ,η οποία είναι **ημέρα μνήμης του Διονυσίου Σολωμού(8 .04. 1798--9 Φεβρουαρίου 1857).**

Τα εν λόγω Υπουργεία ,κατά λόγο αρμοδιότητας ,αναλαμβάνουν να οργανώνουν συναφείς εκδηλώσεις με τις θεσμικές Υπηρεσίες στο εσωτερικό ,καθώς και στο εξωτερικό ,σε συνεργασία με τις ομογενειακές οργανώσεις και ξένα πανεπιστήμια και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Ως προς το ΥΠΕΞ ,θα αναλάβει πρωτοβουλίες και θα προβεί σε διαβήματα ,ιδιαίτερα προς τον ΟΗΕ και ΟΥΝΕΣΚΟ ,ώστε η 9^η Φεβρουαρίου να καθιερωθεί διεθνώς ως Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας.

Αξίζει όντως να χαιρετίσουμε τη κοινή αυτή απόφαση ,που φαίνεται να διαπνέεται από το μεγαλείο της γλώσσας μας ,το οποίο ο υπογράφων το έζησε και ένιωσε κατά την 35^η διπλωματική του υπηρεσία στα 4 σημεία της υδρογείου ,συναντώντας ωραίους και μεγάλους Ελληνιστές ,οι οποίοι από μόνοι τους είχαν καθιερώσει την ημέρα της ελληνικής γλώσσας ,όπως καταδεικνύει και το παρατιθέμενο σημείωμα ,καρπός προσωπικής υπηρεσιακής εμπειρίας και μέρος μιας προσφάτως συνταχθείσης σύντομης τριλογίας μου,με θέμα την διαχρονική επιρροή της ελληνικής γλώσσας στις ξένες γλώσσες και με τίτλο ``...τη γλώσσα σας έδωσαν ελληνική...``,όπως θα τους έλεγε ,είμαι βέβαιος ,ο μεγάλος της σύγχρονής μας ποίησης ,Οδυσσέας Ελύτης.

`` ...ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΑΣ ΕΔΩΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ...``

Έτσι θα ονοματίσω τις τρεις παρατιθέμενες αναμνηστήριες προσωπικές μαρτυρίες μου που ανέσυρα από το προσωπικό μου αρχείο και προσηκόντως τις καταθέτω στο βωμό της ελληνικής γλώσσας.Είμαι δε βέβαιος ότι ο Γενάρχης της νεώτερής μας ποίησης θα μου έδινε την άδεια και θα ευλογούσε το τίτλο του σημειώματος αυτού ,αλλά και το περιεχόμενό του.

Τώρα δε που ``εφησυχάζω``,αφού έχω κλείσει τον ενεργό κύκλο της διπλωματικής μου διαδρομής ,κατά καιρούς αρωματίζω το παρόν μου με ενδιαφέρουσες ιστορίες, όπως οι τρεις ακόλουθες που παρουσιάζω συνοπτικά.

ΒΑΛΚΑΝΙΑ...ΚΟΣΟΒΟ..ΙΜΠΡΑΗΜ ΡΟΥΓΚΟΒΑ: Μετά την ,υπό τη κηδεμονία του ΟΗΕ..ΝΑΤΟ και ΕΕ, κρατική σύσταση του Κοσόβου το 2000,πρώτος πρόεδρος του εξελέγη ο Ιμπραήμ Ρουγκόβα.Η Ελλάδα,για τους ευνόητους πολιτικούς λόγους ,ήταν από τις πρώτες χώρες που ίδρυσε Γραφείο Συνδέσμου στη Πρίστινα ,δηλαδή Διπλωματική Αρχή(όχι πρεσβεία) καθώς δεν αναγνωρίζαμε το Κόσοβο ως κρατική οντότητα ,όπως και μέχρι σήμερα.Το 2002-4 ορίσθηκα επικεφαλής του Γραφείου Συνδέσμου και μπορώ να ειπώ ότι ήταν ίσως το πλέον ενδιαφέρον διπλωματικό μου πόστο από πλευράς πολιτικών-διεθνοτικών-περιφερειακών εξελίξεων στη βαλκανική περιοχή ,όπου τα γεγονότα επηρέαζαν άμεσα την Ελλάδα βλ.ΠΓΔΜ,Αλβανία ,Σερβία ,Τουρκία, κ.λ.

Στα πλαίσια της διπλωματικής δεοντολογίας ,η πρώτη μου επίσημη επαφή ήταν η εθιμοτυπική επίσκεψή μου στο Πρόεδρο Ιμπραήμ Ρουγκόβα

Συνοπτικά ,ο Πρόεδρος Ρουγκόβα(απεβίωσε το 2006) **είχε μια ισχυρή ,αλλά διαλλακτική και ήπια προσωπικότητα** που προϊδέαζε το συνομιλητή του για μια άκρως ενδιαφέρουσα συζήτηση .Σ `αυτό είχε συμβάλλει αποφασιστικά η βαθιά και πλατιά παιδεία του και ιδιαίτερα η κλασσική. Ίσως απ` τους λιγοστούς βαλκάνιους ως αλβανός ,είχε σπουδάσει στη Σορβόνη σύγχρονη και κλασσική λογοτεχνία/φιλολογία ,ανθρωπιστικές σπουδές ,είχε συγγράψει και δημοσιεύσει βιβλία και η πνευματική του παρουσία ήταν πάντα ενεργή και βαρύνουσα και δικαίως τον είχαν ``βαφτίσει`` ,περισσότερο ασφαλώς με πολιτικά κριτήρια ``ο Γκάντι των Βαλκανίων``.

Το γλωσσικό μέσο επικοινωνίας στη συνάντησή μας ήταν η γαλλική ,την οποία κατείχε εντελώς ,με εμφανή τα αρχαιοελληνικά γλωσσικά δάνεια κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μας .Αφού είχαμε συζητήσει τα διμερή,τα περιφερειακά και τ` άλλα πολιτικά θέματα ,ήταν πλέον αισθητή η διάθεσή του ,αλλά και η δική μου να επεκτείνουμε τη συζήτησή μας και σε θέματα ευρύτερου πνευματικού περιεχομένου και ενδιαφέροντος.Και ξαφνικά ο πρόεδρος κάνει μια κίνηση ,που μου είναι ανεξίτηλη ,σηκώνεται και πάει στην βιβλιοθήκη του και επιστρέφει με ένα επίτομο λεξικό της γαλλικής γλώσσας .Ευθέως και χωρίς περιστροφές μου ζήτησε να συζητήσουμε για τη ρίζα ,την έννοια ,την ετυμολογία ,τον τονισμό κ.α ,μερικών ελληνικών λέξεων ,οι οποίες τον ``βασάνιζαν`` από τα φοιτητικά του χρόνια, αφού ήσαν **γλωσσικά δάνεια στη γαλλική** από το μεσαίωνα και επέκεινα και κάλυπταν και εξακολουθούν να ισχύουν και προσδιορίζουν ,κυρίως ως ορολογία, το μεγαλύτερο μέρος της κάθε επιστημονικής ,λογοτεχνικής ,φυσικής, ιατρικής και όποιας άλλης πνευματικής δραστηριότητας.

Άνοιξε ο Πρόεδρος το λεξικό και άρχισε στη τύχη να βρίσκει λέξεις ελληνικής προέλευσης ,κατά προτίμηση σύνθετες και να ζητά να μιλήσω για τη δημιουργία των λέξεων ,το πρώτο και δεύτερο συνθετικό ,τις διφθόγγους ,το σημαίνον και σημαινόμενο .Ιδιαίτερα γοητευμένος ήταν ο Πρόεδρος με την έννοια των προθέσεων ως Α` συνθετικό ,αλλά και με τις απλές λέξεις/ουσιαστικά.Για το ιστορικό της υπόθεσης παραθέτω στη γαλλική μερικά

γλωσσικά δάνεια που επιλεκτικά συγκράτησα και κατέγραψα μετά τη συζήτησή μου με τον κοσοβάρο Πρόεδρο. ``Anachronique, amphitryon métaphore, microscope, thermos, néologie, eurythmie, symétrie, orthopédie, hyperbole, chiromancie, catastrophe, biographie, hystérie`` κ.α πολλά.

Έχω ακόμα καθαρή την εικόνα του προέδρου Ρουγκόβα να θέτει ερωτήματα υψηλής γλωσσολογικής ακρίβειας όπως: περί τονισμού φωνητικής ,διφθόγγων ,κλίσεως ουσιαστικών και ρημάτων ,ορθογραφίας κ.α,μερικά απ'τα οποία, δεν ντρέπομαι να ειπώ, δεν γνώριζα την ακριβή απάντηση.Και ενώ η κατά τα διπλωματικά ειωθότα εθιμοτυπική επίσκεψη δεν υπερβαίνει τα 25-30 λεπτά, η δική μας είχε υπερβεί τα 70',γεγονός που αντικατόπτριζε την αναγνώριση και το σεβασμό του προέδρου στην ελληνική παιδεία και γενικώς γραμματεία.

Και Ω! του θαύματος. **Ο πρόεδρος αρχίζει να ``απολογείται`` για τη παράλειψή του** ,που κατά τη πολύχρονη παραμονή του για σπουδές στο Παρίσι δεν αξιολόγησε ορθά την διαχρονικότητα και την ανάγκη εκμάθησης, έστω και βασικών στοιχείων της ελληνικής γλώσσας.

Ως προς δε τη γαλλική γλώσσα ,καθοριστικές και πάντα επίκαιρες υπήρξαν οι ελληνικές γλωσσολογικές επιρροές στη σταδιακή οριστική διαμόρφωσή της, από δε το μεσαίωνα και μετά έγινε διεθνές όργανο και μέσο επικοινωνίας στην εξέλιξη του παγκοσμίου πολιτιστικού γίνεσθαι .Και συναφώς έχει ιδιαίτερη αξία να τονισθεί , ότι οι χιλιάδες ελληνικές λέξεις που πέρασαν στη γαλλική ,δεν έχουν αλλάξει την αρχική τους σημασία.(βλ.φωτο-λεύκωμα).

Η ``ΕΡΑΣΜΙΑΚΗ`` ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΔΕΞΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΩΝ Ε.Ε

Το 2009-14 υπηρέτησα **στην ελληνική πρεσβεία στο Ελσίνκι** της Φινλανδίας ,όπου τα πρώτα τρία (3) χρόνια ήταν ``δύσκολα`` καθώς η Ελλάς ήταν συνεχώς αντικείμενο αυστηρής κριτικής από τη Φινλανδία ,λόγω της οικονομικής κρίσης και των μνημονίων.Απ' την άλλη όμως πλευρά είχα εκπλαγεί ευχάριστα με τη διαπίστωση ότι ο μέσος Φιλανδός είχε επισκεφθεί τουλάχιστον τρεις (3) φορές την Ελλάδα ως τουρίστας τα τελευταία (15) χρόνια .Η πλέον όμως ευχάριστη αναγνώριση ήταν και είναι το γεγονός ότι σε όλα τα πανεπιστήμια της Φινλανδίας στην έδρα των κλασσικών σπουδών **διδάσκεται η ελληνική γλώσσα, αρχαία ή και νέα** .Και μόνο με αυτό το κριτήριο μπορεί ένας καλοπροαίρετος παρατηρητής να καταλάβει γιατί η χώρα αυτή ,σύμφωνα με τις επίσημες διεθνείς έρευνες/στατιστικές εκτιμάται ότι έχει το καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα στο κόσμο.

Και όπως όλα τα πράγματα και καταστάσεις έχουν μία αρχή και ένα τέλος ,έτσι και στη θητεία μου στο Ελσίνκι μπήκε μια τελεία την Άνοιξη του 2014.Στα πέντε (5) χρόνια της υπηρεσίας μου είχα τη δυνατότητα και πολλές ευκαιρίες να συναντήσω ,γνωρίσω και συγχρωτισθώ με πολλούς συναδέλφους πρέσβεις άλλων χωρών και ασφαλώς με Φιλανδούς ,όλων των κοινωνικών και οικονομικών διαστρωμάτων και διαπιστώσω ότι η πλειονότης αυτών και περισσότερο όσοι είχαν ένα θεωρητικό υπόβαθρο προχωρημένων σπουδών ,

διαπνέοντο από υψηλή αναγνώριση και σεβασμό για ο,τι ελληνικό και ιδιαίτερα για τη γλώσσα ,καθόσον πολλοί εξ αυτών την είχαν διδαχθεί σε κάποιο στάδιο των σπουδών των(όπως εμείς τα λατινικά).

Και χωρίς να θεωρηθώ ``ελίτ``, αυτό ήταν εμφανέστερο στους ευρωπαίους συναδέλφους ή χωρών με κλασσικό πολιτιστικό υπόβαθρο ,ξεχώριζαν όμως 4-5 πρέσβεις ευρωπαϊκών χωρών στις οποίες παραδοσιακά **η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας είναι υποχρεωτική στις βαθμίδες της γενικής παιδείας** και η γνώση/εκμάθησή της ,να θεωρείται πνευματικό κεφάλαιο και κοινωνική επένδυση για τον ελληνομαθή.

Και ερχόμενος στα διπλωματικά εθιμοτυπικά σχετικά με τον αναχωρούντα πρέσβη ,διοργανώνονται διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις προς τιμή του ,από συναδέλφους ,φίλους ,άλλους κοινωνικούς/επαγγελματικούς φορείς,κ.α.Έτσι είχα τη χαρά και τιμή οι συνάδελφοι πρέσβεις των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να οργανώσουν μια συνεστίαση επί τη ευκαιρία της αναχώρησής μου .Θα ήταν μια συνηθισμένη φιλική συνάθροιση πρέσβων με τις καθιερωμένες τυπικές προσφωνήσεις και αντιφωνήσεις ,αν **οι καλοί συνάδελφοι της Γαλλίας,του Βελγίου, της Γερμανίας και της Ιταλίας** δεν είχαν συνεννοηθεί και προετοιμασθεί καταλλήλως να με προσφωνήσουν ,καθένας με μια μικρή φράση ,**στην αρχαία ελληνική με Ερασμιακή προφορά.**

Γνώριζα ότι οι εν λόγω συνάδελφοι είχαν κλασσική παιδεία και σε φιλική βάση ήθελαν να ανταλλάσσουμε ελληνικές λέξεις και φράσεις .Όπως είναι κατανοητό, η ερασμιακή προσφώνηση προκάλεσε διάχυτη έκπληξη στους άλλους συναδέλφους και ως ήταν φυσικό επιστράτευσα όλη την αρχαιογνωσία μου και αντιφώνησα με μερικά γνωστά αρχαία ρητά .

Καταθέτω αυτή την ευγενική χειρονομία των ευρωπαίων πρέσβων ως μαρτυρία σεβασμού και αναγνώρισης του μεγαλείου της ελληνικής γλώσσας και του κλασσικού και σύγχρονου πολιτισμού.Και τα υπογραμμίζω,γιατί σε μερικά ευρωπαϊκά κράτη,Γαλλία,Ιταλία,Ρωσία,Ισπανία κ.α. έχει καθιερωθεί στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος γενικής παιδείας **η ημέρα της ελληνικής γλώσσας .**

`` ΠΑΝΝΥΧΙΑΔ`` ΣΤΙΣ ΣΤΕΠΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΑΣΙΑΣ;

Και η υπηρεσία μου στην Αλμάτυ του Καζακστάν (2004-8) με παράλληλη διαπίστευση στο Κιργκιστάν ,έμελλε να είναι αποκαλυπτική ως προς τη διάχυση της ελληνικής γλωσσικής κληρονομιάς ,σε χώρες με ιστορικές/πολιτιστικές ιδιαιτερότητες ,αφού μέχρι να ``ενσωματωθούν`` στη Σοβιετική Ένωση με την επανάσταση του 1917(αν και από παλαιότατων χρόνων ήσαν εδάφη της τσαρικής Ρωσίας) δεν είχαν γραπτή γλώσσα.Συνοπτικά,στις χώρες αυτές,Καζακστάν,Τατζικιστάν ,Κιργκιστάν,κ.α είχε ``εισβάλλει`` και επικρατήσει ο σλαβικός πολιτισμός(βλ.ρωσικός) σε όλες τις εκφάνσεις του ,καθώς η ρωσική γλώσσα ήταν η επίσημη ,η δε δημογραφική σύνθεσή των ήταν εξ ημισείας ,αυτόχθονες και σλάβοι απ' την Α.Ευρώπη. Για να εννοήσουμε καλύτερα το θέμα μας από ιστορικής/γλωσσολογικής σκοπιάς

και σε σχέση με την ελληνική ,πρέπει να έχουμε κατά νου ότι η επιστημονική έρευνα έχει καταδείξει **ότι το 20% περίπου της ρωσικής γλώσσας είναι ελληνικά γλωσσικά και μεταφραστικά δάνεια**,προεξάρχοντος του λεξιλογίου, εκκλησιαστικού ορθόδοξου περιεχομένου ,το οποίο σήμερα είναι σε κοινή χρήση από τον ρώσικο λαό .Συναφώς αξίζει να σημειωθεί ότι στη ρωσική, προηγήθηκαν χρονικά τα βυζαντινά/εκκλησιαστικά δάνεια και ακολούθησαν τα αρχαιοελληνικά.

Στις διπλωματικές/πολιτικές επαφές μου με τους κατά περίπτωση αξιωματούχους ,εργαλείο επικοινωνίας ήταν η Αγγλική και τα βασικά μου ρώσικα ,ενώ σε ιδιαίτερες καταστάσεις η διερμηνεία .Ήταν πάντα εμφανής η φιλική προδιάθεση των καζάχων συνομιλητών για ό,τι ελληνικό ,ιδιαίτερα αυτών με ρωσική ή ουκρανική καταγωγή ,μερικοί δε δοκίμαζαν να εκφέρουν στην ελληνική ,γλωσσικά δάνεια με ρωσική προφορά ,ειδικά ονόματα.Σ' αυτή τη θετική διάθεση του καζαχικού λαού γενικώς ,είχε ασφαλώς συμβάλλει σημαντικά η ενεργή ιστορική **παρουσία των 70.000 και πλέον χιλ. ομογενών** (κυρίως Ποντίων)που είχαν εξοριστεί εκεί στα χρόνια της Σοβιετίας.

Είναι και αυτή μια ανεξίτηλη θύμιση/εικόνα ,η επίσκεψή μου στον Υφυπουργό Εξωτερικών,Σεργκέι Κισιλιώφ,ρωσικής καταγωγής ,με εμφανή τη κατοχή της κλασσικής και Δ.Ευρωπαϊκής παιδείας. Υπήρχε μία άνεση στην επικοινωνία μας καθώς γνωρίζομαστε από προηγούμενες κοινωνικές συναντήσεις και αφού είχαμε συζητήσει τα υπηρεσιακά μας ,επήρε από το γραφείο του ένα μικρό σημείωμα ,μου το έδωσε και μου ζήτησε αν ήθελα να τον βοηθήσω να καταλάβει πλήρως τη έννοια του περιεχομένου του. Στο σημείωμα ήταν γραμμένες στη ρωσική (15) περίπου λέξεις-ελληνικά δάνεια, οι περισσότερες σύνθετες ,τις οποίες και παραθέτω στην ελληνική: **φιλοτελιστής-Θεόκτιστος-Θεόκλητος-Ευγένιος-Αρκάδιος-Δημαγωγός-Μικροσκόπιο-Λειτουργία-Ανθή-Εικόνα-Άγγελος-Πανθείσμος-Αρίσταρχος-Νικηφόρος-Εσχατολογία**.Στο μέτρο δε του δυνατού επιτέλεσα ασμένως και το έργο του γλωσσολόγου.

Και η ζωή συνεχίστηκε στην όμορφη Αλμάτυ για κάποιο διάστημα ,όταν αποφάσισα να οργανώσω ένα ,ως είθισται, δείπνο στην κατοικία με καλεσμένους συναδέλφους και καζάχους αξιωματούχους,μεταξύ αυτών και τον Σ.Κισιλιώφ.Ζήτησα να τον προσκαλέσω ο ίδιος τηλ/κώς και άκουσα να μου λέγει ότι δεν μπορούσε να παραβρεθεί στο δείπνο γιατί την τρέχουσα περίοδο **είναι σε Παννυχίδα(Я на панихиде)** ,δηλαδή σε πένθος για τους ρώσους.Είχε χάσει τον πατέρα του πριν λίγες μέρες και απέφευγε να συμμετέχει σε κοινωνικές εκδηλώσεις αυτού του χαρακτήρα .Για την οικονομία της συζήτησης ,προσποιήθηκα ότι κατάλαβα και αφού είπα τα σχετικά ,επιστράτευσα ο,τι ήταν δυνατόν για να εννοήσω ,πως η αρχαία αυτή ελληνική λέξη,**Παννυχίς-τηςΠαννυχίδος**(ολονύκτιος συμποσιακή εορτή),είχε περάσει στη ρωσική γλώσσα και εννοιολογικά χαρακτήριζε μια κατάσταση πένθους και πόνου ,σε άκρα αντίθεση με τη σημασία της, στη γλώσσα-πηγή.

Επικοινωνήσα και ζήτησα τα φώτα ομογενούς καθηγήτριας πανεπιστημίου γλωσσολόγου και μου είπε ότι λέξη αυτή ,όπως κι` άλλες πολλές ,πέρασε στη ρωσική κατά τη πρώτη φάση του εκχριστιανισμού των σλάβων ,αλλά σταδιακά μετεξελίχθηκε εννοιολογικά για να εκφράζει την προβληματισμένη εσωτερικότητα της ``ρωσικής ψυχής - Русская душа``

* * *

Και ως επίλογος των τριών αυτών μαρτυριών , το ζητούμενο είναι ένα και απλό ,η διαχρονικότητα και παγκοσμιότητα της ελληνικής γλώσσας είναι δεδομένη και απόλυτη ,το δε χρέος μας είναι ωσαύτως ένα και απλό ,να τη διαφυλάξουμε και την κρατήσουμε ζωντανή ως θεματοφύλακα της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς .Εμείς οι νεοέλληνες ,ως φυσικοί κληρονόμοι να μην αρκούμεθα μόνο να διαλαλούμε την αρχαιολαγνία μας ,αλλά να συνειδητοποιήσουμε ,ιδιαίτερα οι εκάστοτε και κατά περίπτωση συνήθως ημιμαθείς ή και ακόμη αμαθείς κρατικοί αρμόδιοι και άλλοι αναρμόδιοι ,ότι έχουμε στη διάθεσή μας το μεγαλύτερο κεφάλαιο στο`` σκληρότερο νόμισμα``το οποίοι μπορούμε να επενδύσουμε ή ανακεφαλαιώσουμε στην αρένα της παγκοσμιοποίησης για τη συνεχή πολιτιστική/πνευματική αναγέννηση της ανθρωπότητας.Οι πρώτοι μας δε ξένοι``αγοραστές ή επενδυτές`` θα είναι οι σημερινοί ή μελλοντικοί : **Φ.Γκαίτε,Κ.Φοριέλ,Φ.Βολταίρος,Ι.Κοβάλεβα,Τ.Μπέρναρ.Σω,Τ.Τζέιμς,Z.N.Ρομνί,Μ.Τ.Κικέρων,Μ.Σνέλ, και εκατομμύρια άλλοι, που θα μεθούν με τον άκρατο οίνο της ελληνικής γλώσσας και θα ζουν ονειρικά, σε παλάτια στις φεγγαρόλουσες αμμουδιές του Ομήρου.**

**``Ει θεοί διαλέγονται ,την των ελλήνων γλώττα χρώνται`` Κικέρων
Χρίστος Κοντοβουνήσιος –π .Πρέσβυς- (Ποίηση-Δοκίμιο)**